

„А егиди китени свато'и
Ево иматъ три месеци дана,
Кѣ ядите и кѣде пиете,
Не о'ите п' 'уба'а не'еста!“ —
„А егиди дете малечко'о,
Да ти кажиме чудо големо;
Богъ ъ убилъ кучка-на Ламіа,
Ми паднала на рамни пѣтища,
Що поминвить куртуліа немасть;
Страфъ имаме д' ойме по не'еста.“ —
„Стан'те, стан'те, по мене идете,
Ясъ ке ода напредъ предъ свато'и!“
Си стана'а китени свато'и,
Киниса'е д' одѣтъ по не'еста;
Дете одитъ напредъ предъ свато'и,
Свато'и одѣтъ по малечко дете.
Прибиза'е край кучка Ламіа,
Тука ми 'и свато'и застои.
Тог' истаи жѣлта боздогана,
Ми истаи сабя димишкіа,
Со сабіа по гърло ъ сече,
Со боздоганъ по сърце ъ парить.
Що ке видить чудо и големо!
Въ бѣло сърце три рала свато'и,
По свато'и три млада зетей,
До зетей три млади не'ести;
'Си-те ми сѣ чудо зачуді'е.
Отидо'е п' 'уба'а не'еста,
Во дворѣ ѣ злата яболшница.
Ядѣтъ, пиѣтъ не'еста земаѣтъ.
Яболшница дете ъ откорна,
Що рожаше три злати яболка.
Си киниса напредъ предъ свато'и,
Си отиде въ дворѣ Янкуло'и,
Що го гледать, 'се чудо сѣ чудить,
Юнащина що дете сторило.
Си дойдо'е свато'и со не'еста;
Тога ворить дете малечко'о;
„А егиди мои мили вуйко!
Ево иматъ три месеци дана,